

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

§. 10. De quibusdam aliis miraculis diuersorum generum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

3.
Blasphemus
occiditur.

Miles quidam de Burgo in Prouinciâ Massâ, beati Francisci operibus, & miraculorum signis impudentissimè detrahebat. inferebat multa opprobria peregrinis, ad ipsius memoriam venientibus: & contra fratres publicâ garriebat insaniâ. Cùm autem semel Sancti Dei gloriam impugneret: addidit super peccata sua blasphemiam detestandam. Si verum est, inquit, quòd Franciscus iste sit sanctus, gladio cadat hodie corpus meum. si verò sanctus non est, euadam incolumis. Non distulit ira Dei condignum inferre supplicium; cùm iam facta fuisset oratio in peccatum. Morâ enim modicâ interiectâ, dum blasphemus nepoti suo inferret iniuriam: accepit ille gladium, & patruî visceribus oruentauit. Eodem die mortuus est sceleratus, inferni mancipium, & filius tenebrarum: vt ceteri discerent miranda Francisci opera, non blasphematoris verbis impetere, sed deuotis laudibus honorare.

4.
Alius loque-
lans perdidit.

Iudex quidam nomine Alexander, dum à beati Francisci deuotione, quos poterat venenatâ linguâ retraheret: diuino iudicio linguâ priuatus, per sex annos obmutuit. Qui cùm in eo, quo peccauerat, torqueretur: altâ penitudine reuocatus, dolebat se contra Sancti miracula oblatrasse. Itaque non perstitit misericordis indignatio Sancti: sed penitentem, ac se humiliter inuocâtem, restitutâ loquelâ, recepit ad gratiam. Ex tunc linguam blasphemâ consecrauit laudibus Sancti, deuotionem simul & disciplinam recipiens per flagellum.

§. 10. De quibusdam aliis miraculis diuersorum generum.

1.

In castro Galiani Valucensis diœcesis, mulier quædam nomine Maria, quæ Christo Iesu & B. Francisco famulatu deuoto subiecta, vnâ dierum æstiuo

tem-

tempore exiit, vt manibus conquireret propriis
 necessarium victū. Cū igitur feruente nimium
 æstu, sitis deficere cœpisset ardoribus: omni priua-
 ta beneficio poculi, pro eo quod in monte arido
 sola esset; quasi exanimis humi prostrata, patronū
 suum S. Franciscū inuocabat pio mentis affectu.
 Dum autem perseueraret mulier in affectuosâ &
 humili prece: labore, siti, & æstu fatigata quam plu-
 rimum, paululū obdormiuit. Et ecce S. Franciscus
 adueniens, & eam vocans ex nomine; Surge, in-
 quit, & bibe aquā, quæ diuino munere tibi ac plu-
 ribus exhibetur. Ad huius vocis auditum surrexit
 mulier à somno, non modicū confortata. & acci-
 piens † flicem, quæ iuxta se erat, radicitus euulsi-
 t à terrâ: effodiensq; ligno paruulo circumquaque,
 viuentem reperit aquam. quæ cū primò videret-
 ur paruula stilla, subito diuinā virtute creuit in
 fontem. Bibit itaq; mulier, & satiata oculos lauit:
 quos cū longā prius haberet ægritudine obum-
 bratos, nouā ex tūc sensit luce perfusos. Festinauit
 ad domū mulier, tam stupendum miraculū ad glo-
 riam S. Francisci denunciāns vniuersis. Concorre-
 runt vndique multi ad miraculi famā, experiētiā
 magistrā discētes mirabilē illius aquæ virtutem:
 dum ad ipsius contactū confessione præmissā, à va-
 riis morborū cladibus plurimi liberabātur. Perse-
 uerat vsq; hodie fons ibi perspicuus: & in honore
 B. Francisci ibidem Oratorium est constructum.

† al. flicem

Fons diuinus
tuis datus.A multis mor-
bis in olas
aqua ista san-
nat.

2.

Vineas facit
indennes &
bestias.

In Hispaniā apud S. Facundum, viri cuiusdam
 cerasum arefactam, ad virorem frondium, florū, &
 fructuum contra spem mirabiliter renouauit. In-
 colas quoque terræ apud Vilefios, à vermū peste
 corrodentū vineas circūquaq; miraculoso suffra-
 gio liberauit. Sacerdotis cuiusdā iuxta Palentiam,
 horreum quoddam, quod vermibus frumentariis
 reple-

repleri quolibet anno solitū erat, sibi fideliter commendatū penitus expurgauit. Terram quoque domini cuiusdā de Petrā malā in regno Apuliæ, sibi suppliciter commendatam, ab odiosā peste brutorū penitus seruauit indemnem: cū tamen in circuitu omnia essent prædictā pestilentia deuorata,

3. Vir quidam Martinus nomine, cū longè à castro suo boues minasset ad pascua; crus vnus bouis, casu quodam sic fuit desperatè confractum, vt nihil esset sibi de remedio aliquo cogitandum. Dum autem pro decoratione foret sollicitus, & instrumentum, cum quo id faceret, non haberet: domum reuersus, B. Francisco bouis curam reliquit, ipsumque fideli Sancti custodiae fiducialiter commendauit, ne ante suū reditum deuoraretur à lupis. Summo itaque manè ad bouem in siluā relictum, cum excoriatore reuersus: pascentē ipsum ita reinuēnit incolumem, quòd nequaquam crus fractū ab altero discernebat. Gratias egit bono pastori, qui diligentem de boue suo curam habuit, & medelā donauit. Succurrere nouit humilis Sanctus omnibus inuocantibus ipsum: nec quantumcunque paruas necessitates hominum dedignatur. Nam viro cuidam de Amiterno, iumentū restituit furto sublatū. Mulieri cuidam de Interduco catinum nouū in multas partes casu diuisum, integrè reparauit. Viro etiam cuidam de monte Vlmi in Marchiā, cōsolidauit vomerē in frusta cōfractum.

4. In Sabinensi dicecesi, vetula quædam octogenaria erat; cuius filia moriens, lactentem infantulum dereliquit. Cū igitur anus paupercola, plena esset inopiā, & vacua lacte; nullaq; esset mulier, quæ sitienti paruulo lactis stillicidiū, iuxta quòd exigebat necessitas, erogaret: quò se verteret vetula penitus ignorabat. Debilitato verò infantulo, nocte quadam

*Iumenta
custodit.*

*Vberibus aridis
lac dedit.*

quadam omni humano destituta subsidio: ad beati Patris Francisci auxilium implorandū, lacrymarum imbre perfusa, totā se mente cōuertit. Adfuit statim innocētis amator ætatis: Ego, inquit, sum Franciscus, ô mulier, quem cū tantis lacrymis inuocasti. Pone, ait, mamas tuas in ore pueri: quoniam abundanter tibi lac Dominus dabit. Impleuit anus Sancti mandatum: & statim octogenariæ mammæ lactis copiam effuderūt. Innotuit omnibus mirabile sancti donū: multis tam viris, quàm mulieribus accelerantibus ad videndum. Et quia quod testabatur oculi, lingua impugnare non poterat: excitabantur omnes ad laudandum Deum, in Sancti sui virtute mirabili, & amabili pietate.

Apud Spoletum, vir & vxor vnicum habentes filium, quotidie illum velut hereditarium opprobriū deplorabant. Brachis siquidem collo connexis, iunctisque genibus pectori, & pedibus natibus alligatis; non hominis proles, sed monstrum quoddam potius videbatur. vehementiori mulier ex hoc afflicta dolore, crebris gemitibus clamabat ad Christum, S. Francisci auxiliū inuocando: vt infelici sibi, & in tali opprobrio constitutæ, succurrere dignaretur. Nocte igitur quadā, cū propter huiusmodi tristitiā, tristis eam somnus arriperet; apparuit ei S. Franciscus, piis eam affatibus mulcens: insuper & suadens, quod ad locum propinquū suo nomini dedicatū, deferret puerum; vt ex aquā putei loci illius, in nomine Domini superfusus, plenam reciperet sospitatem. Negligente autem illā Sancti adimplere mandatū, secundò replicauit id ipsum. Tertio quoque apparens, mulierem cum puero vsq; ad ianuam dicti loci, præambulo ducatu perduxit. Superuenientes autem nobiles quædam matronæ deuotionis causā ad prædictum locum,

f.
Puerū mon-
strosum resti-
tuit valeudis-
ni, & forma
naturali.

cum, eis à muliere præfatâ diligenter expositâ visione, vnâ cum ipsâ puerû fratribus præsentârunt: & haurientes aquam de puteo, earû nobilior propriis manibus lauit infanté. Statim puer omnibus membris ad sua loca productis, sanus apparuit: & magnitudo miraculi, omnib. admirationé induxit:

6.
*Novitiû fra-
 tri à paralyfi
 curat &
 amentia.*

Apud Segusiam iuuenis quidam de Riparolio, Vbertinus nomine, Ordinem Fratrum Minorum ingressus; nouitiatus sui tēpore, horridi cuiusdam perturbatione pauoris incurrit amentiam: totiusq; dextræ partis paralyfis morbo grauissimo, auditû & linguam cû motu amisit & sensu. Cû autē sic miserabilis, non sine Fratrum multâ mœstitiâ per plures dies in lectulo decubasset: B. Francisci sollemnitas superuēnit. in cuius vigiliâ, concesso sibi aliquo lucido interuallo, piû Patrem licet voce informi, corde tamē fideli, prout poterat, inuocabat. Horâ verò matutinali, fratribus omnibus in Ecclesiâ laudibus diuinis intentis; ecce B. Pater, habitu fratrû indutus, in infirmariæ loco, præfato nouitio astitit, lumenq; non modicû in habitaculo illo refulsit. Et extensâ manû super dextrû illius latus, à capite ad vsque pedes suauiter contingendo deducens, digitos in aûriculas misit: quodamq; in dextro humero impresso caractère, hoc tibi, ait, signû erit, quod Deus per me, cuius exemplo ductus Religionem intraisti; plenè te restituit sanitati. Chordâq; illû succingēs, quia sine chordâ iacebat, dixit ad eû; Surgens Ecclesiâ intra: vt laudes Deo debitas, cû fratribus deuotus exsoluas. Quibus dictis, cû puer ipsum manibus vellet contingere, & pedû eius deosculari vestigia, vt gratias ageret: ab eius ad spectu B. Pater abcessit. Et iuuenis recuperatâ sanitate corporis, cum rationis industriâ, viuacitate sensuû & loquelâ, Ecclesiam ingressus, cum

cum multâ fratrum & secularium admiratione, qui tunc aderant, & iuuenem paralyticum viderant & amentem, laudibus diuinis interfuit. & per ordinem narrato miraculo, multos ad Christi & B. Francisci deuotionem accendit.

In castro Chore Ostiensis dicecesis, vir quidam sic crus ex toto perdidit, vt nullo modo progredi, vel mouere se posset. Positus itaque in angustiâ vehementi, & auxilio desperatus humano: cœpit nocte quadam, ac si præsentem cerneret B. Franciscum, talem coram eo assumere materiam querulandi; Adiuua me S. Francisce, recolens meum seruitium, & deuotionem tibi impensam. Nam in asino meo te portavi, sanctos pedes tuos, & sanctas manus tuas osculatus fui; semper tibi deuotus, semper beneuolus extiti: & ecce morior doloris huius durissimo cruciatu. His pulsatus querelis, statim adfuit beneficiorum memor, & deuotioni gratus: & vigilanti viro cum vno fratre apparuit. Ad vocationem eius se venisse dixit, & tulisse remedia sanitatis. Tetigit locum doloris cum baculo paruulo, qui figuram Thau in se habebat: & fracto mox apostemate, perfectam tribuit sanitatem. & quod mirabilius est, sacrum signum Thau impressum super locum sanati vlceris, ad miraculi memoriam dereliquit. Hoc signo S. Franciscus suas consignabat litteras, quoties caritatis causâ scriptum aliquod dirigebat.

SE D ecce, dum per diuersa miracula gloriosi patris Francisci, mens narrationis varietate distracta decurrit, promerente ipso Crucis glorioso signifero, in signum salutis Thau, non sine diuinâ directione peruenit: vt ex hoc possimus aduertere, quod sicut crux militanti post Christum, fuit sublimitas meriti ad salutem: sic & triumphanti cum Christo, facta

7.
In se collata
beneficia cō-
pensat.

Apostemata
sanat signo
Thau ma-
nente.

facta est firmitas testimonij ad honorē. Hoc quippe crucis mysterium magnum & mirū, in quo charismata gratiarum, & merita virtutū, & thesauri sapientiæ & scientiæ tam altā profunditate velātur,

- ^{Mat. II. 25.} vt à mundi sapientibus & prudentibus sit occultum: tam plenè fuit huic Christi paruulo reuelatum; vt omnis vita ipsius, non nisi crucis vestigia sequeretur, non nisi crucis dulcedinē saperet, non nisi crucis gloriā prædicaret. Verè namque in suæ conuersionis principio dicere cum Apostolo potuit; ^{Gal. 6. 14.} *Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi:* Non minùs etiam verè in conuersionis progressu addere valuit; ^{Indid. 16.} *Quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericordia.* Verissimè autem in consummatione potuit subinferre; ^{ibid. 17.} *Stigmata Domini Iesu in corpore meo porto.* Sed & illud nos quotidie desideramus ab ipso audire; ^{ibid. 18.} *Gratia Domini nostri Iesu Christi, cum spiritu vestro fratres, Amen.*

Epilogus ad S. Franciscū.

GLORIARE igitur iam securè in Crucis gloriā, Christi signifer gloriose: quoniā à cruce incipiens, secundum Crucis regulā processisti: & tandem in cruce perficiens, per crucis testimonium, quantæ gloriæ sis in cælo, cunctis fidelibus innotescit. Securè iam te sequantur, qui exeūt ex Ægypto: quia per baculum Crucis Christi, mari diuiso, deserta transibūt, in repromissam viuentiū terram; Iordane mortalitatis transmissa, per ipsius Crucis mirandam potentiā ingressuri. Quò nos introducat verus populi ductor, & Saluator Iesus Christus crucifixus, per merita serui sui Francisci. Ad laudem & gloriā vnus Dei & trini, qui viuit & regnat in secula sæculorum. A M E N.

S.D.N.